

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2020 r. – PJ / Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-452/20)

(2020/C 423/43)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: PJ

Druga strona postępowania: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 25 ust. 2 regio decreto (dekretu królewskiego) nr 2316 z dnia 24 grudnia 1934 r., zastąpiony przez art. 24 ust. 3 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 6 z 2016 r. [Recepimento della direttiva 2014/40/UE⁽¹⁾ sul ravvicinamento delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative degli Stati membri relative alla lavorazione, alla presentazione e alla vendita dei prodotti del tabacco e dei prodotti correlati e che abroga la direttiva 2001/37/CE (dotyczącego transpozycji dyrektywy 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE)] – w zakresie, w jakim stanowi on, że „[k]to sprzedaje lub dostarcza osobom w wieku poniżej osiemnastu lat wyroby tytoniowe lub papierosy elektroniczne lub pojemniki zapasowe z płynem zawierającym nikotynę lub nowatorskie wyroby tytoniowe, podlega administracyjnej sankcji finansowej w wysokości od 500 EUR do 3 000 EUR oraz sankcji zawieszenia zezwolenia na prowadzenie działalności na okres piętnastu dni” – narusza wspólnotowe zasady proporcjonalności i ostrożności, wynikające z art. 5 TUE, art. 23 ust. 3 dyrektywy 2014/40/UE, a także z motywów 21 i 60 tej dyrektywy, przyznając pierwszeństwo zasadzie ostrożności, nie łagodząc jej poprzez zasadę proporcjonalności i tym samym poświęcając w sposób nieproporcjonalny interesy podmiotów gospodarczych na rzecz ochrony prawa do zdrowia, nie zapewniając w ten sposób właściwej równowagi między różnymi prawami podstawowymi, ponadto poprzez sankcję, która z naruszeniem motywu 8 dyrektywy nie realizuje skutecznie celu, jakim jest zniechęcanie do palenia wśród młodych ludzi?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014 L 127, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 30 września 2020 r. – Lombard Pénzügyi és Lízing Zrt. / PN

(Sprawa C-472/20)

(2020/C 423/44)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Lombard Pénzügyi és Lízing Zrt..

Druga strona postępowania: PN.

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli nieuczciwy warunek umowy dotyczy głównego przedmiotu umowy (informacja o kursie wymiany nie była prawidłowa), w konsekwencji czego umowa nie może dalej obowiązywać i nie ma porozumienia między stronami, czy okoliczność, że w przypadku braku przepisu prawa krajowego o charakterze dyspozytywnym stanowisko zajęte przez najwyższy sąd, które nie jest jednak wiążące dla sądów niższej instancji, stanowi wskazówkę dotyczącą stwierdzenia ważności lub skuteczności umowy, zapewnia pełną skuteczność dyrektywy 93/13⁽¹⁾?

- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy przywrócenie pierwotnej sytuacji jest możliwe, w przypadku gdy umowa nie może dalej obowiązywać ze względu na nieuczciwy warunek dotyczący jej głównego przedmiotu, brak jest porozumienia między stronami, a wspomniane wyżej stanowisko również nie może być zastosowane?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy w przypadku powództwa o stwierdzenie nieważności głównego przedmiotu umowy w stosunku do [tego] rodzaju umów ustawa może nakładać wymóg, zgodnie z którym konsument powinien również wytoczyć wraz z tym powództwem powództwo o stwierdzenie ważności lub skuteczności umowy?
- 4) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy w przypadku gdy nie jest możliwe przywrócenie pierwotnej sytuacji, umowy mogą zostać uznane za ważne lub skuteczne *a posteriori* w drodze ustawodawczej w celu zapewnienia równowagi między stronami?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovni sud Republike Hrvatske (Chorwacja) w dniu 30 września 2020 r. – I.D. / Z. b. d.d., Z.

(Sprawa C-474/20)

(2020/C 423/45)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Vrhovni sud Republike Hrvatske (Chorwacja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: I.D.

Strona pozwana: Z. b. d.d., Z.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (¹) należy interpretować w ten sposób, że jej przepisy mają zastosowanie do umowy kredytu zawartej przed przystąpieniem Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, przekształconego po przystąpieniu do Unii na podstawie ustawy, którą Republika Chorwacji uchwaliła po przystąpieniu do Unii Europejskiej, oraz czy w związku z tym Trybunał jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na drugie pytanie?

Jeśli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca, kolejne pytanie brzmi następująco:

- 2) Czy artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu uregulowania krajowego, takiego jak ustawa specjalna rozpatrywana w postępowaniu głównym – ZID ZPK 2015 – Zakon o konverziji [ustawa o przekształceniu], które, z jednej strony, na podstawie bezwzględnie obowiązującego przepisu zobowiązuje usługodawcę, by zaoferował konsumentowi zawarcie aneksu do umowy kredytu w sposób określony w tej ustawie, zastępującego poszczególne warunki umowy, które w dniu wejścia w życie tej ustawy (warunek dotyczący jednostronnej zmiany stopy oprocentowania) lub później (warunek dotyczący klauzuli walutowej powiązanej z CHF) zostały orzeczeniem sądu uznane za nieważne, ważnymi warunkami umownymi, w taki sposób, jak gdyby między stronami od początku obowiązywały ustalenia zawarte w aneksie, zapewniając tym samym ważność umowy, zaś z drugiej strony stanowi, że wpłaty dokonane na podstawie nieuczciwych warunków przez konsumenta, który dobrowolnie zgodził się na zawarcie aneksu, wykorzystywane są na poczet spełnienia jego zobowiązań wynikających z warunków ważnego aneksu, w drodze porozumienia dotyczącego rozporządzenia ewentualną nadpłatą lub zwrotu wpłat konsumentowi, jeżeli nadpłata przekracza sumę rat równych zgodnie z nowym harmonogramem spłaty kredytu, przy czym powyższe odbywa się w sposób przewidziany w tej ustawie?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).